جایی در دوردست

کشاورزان آفریقایی علاقه‌ای به مالکیت ندارند

■ **دیلی‌میل:** این کشاورزان سیاه‌پوست آفریقای‌جنوبی هم آدم‌های جالبی هستند. حالا که بعد از مدت‌ها دولت این کشور تصمیم گرفته تا مالکیت زمین‌های کشاورزی آفریقای‌جنوبی را از اقلیت سفیدپوست بگیرد و به اکثریت سیاه‌پوست دهد بسیاری از کشاورزان سیاه پوست تصمیم گرفته‌اند این زمین‌ها را دوباره به مالکان سفیدپوستش بفروشند. وزیر اصلاحات دولت آفریقای‌جنوبی این خبر را رسانه‌ای کرده و گفته که ۳۰درصد از زمین‌های خریداری شده برای کشاورزان سیاه‌پوست دوباره به صاحبان سفیدپوستش برگردانده شده. به گفته کارشناسان اقتصادی قابل پیش‌بینی بود که سیاست دولت در زمینه خرید زمین‌های کشاورزی به بن‌بست بخورد؛ چراکه آنها زمین را با قیمت بالا از مالکان سفیدپوست خریدند و آن را با قیمت پایین‌تر به سیاه‌پوستان واگذار کردند. در چنین شرایطی وقتی مالک جدید زمینش را به صاحب قبلی می‌فروشد هر دو طرف معامله سود کرده‌اند. زمانی که در سال ۱۹۹۴ قانون اکثریت سیاه‌پوستان در آفریقای‌جنوبی تصویب شد، مجلس ملی این کشور قانونی را به تصویب رساند که بر اساس آن ۳۰درصد زمین‌های کشاورزی این کشور تا سال ۲۰۱۴ به سیاه‌پوستان واگذار شود، اما تا امروز تنها دودرصد از این اراضی به سیاه‌پوستان رسیده و دلیل آن هم ریشه در فقر سیاهان آفریقای‌جنوبی دارد

که ۱۷سال بعد از به قدرت رسیدن در کشورشان هنوز نتوانسته‌اند از نظر مالی به شرایط خیلی خوبی برسند. زیمباوه، همسایه آفریقای‌جنوبی مشکلی مشابه سرزمین نلسون ماندلا دارد اما راه آنها برای حل این موضوع بسیار عجیب است و حکومت رابرت موگابه، مالکان سفیدپوست را به‌زور از ملکشان بیرون می‌اندازد. جالب اینکه با وجود فاجعه بودن سیاست زیمباوه‌ای‌ها، تعدادی از سیاستمداران پرنفوذ آفریقای‌جنوبی بدشان نمی‌آید که راه کشور همسایه را مورد استفاده قرار دهند. راهکار آنها البته مخالفانی هم دارد و به عقیده مخالفان این کار مترادف استفاده از سیاست‌های قدیمی و گذشته در دنیای امروز است و به جای آن باید کمی صبور بود. تحقیقات آفریقایی‌ها نشان داده ۹۰درصد صاحبان سیاه‌پوست زمین‌های کشاورزی به دلیل نداشتن تجربه در مالکیت زمین بزرگ در این کار شکست می‌خورند. با اینکه سفیدپوستان تنها ۱۰درصد جمعیت ۵۰میلیونی آفریقای‌جنوبی را تشکیل می‌دهند، اما ۹۰درصد اراضی کشاورزی این کشور متعلق به آنهاست. حامیان اصلاحات ارضی برای طرفداری خود به این نابرابری اشاره کرده‌اند که نتیجه استعمار آفریقا توسط کشورهای اروپایی و فشار به مردم بومی این کشور است.

بدوید تا طولانی عمر کنید

■ **دیلی‌میل:** فاجوا سینگ در صد سالگی پیرترین دونده ماراتن دنیاست و به نظر می‌رسد هیچ برنامه‌ای هم برای پیری ندارد. فاجوا که از ۸۹ سالگی تا امروز هفت مسابقه ماراتن را با موفقیت پشت سر گذاشته، اولین کسی بود که برای مسابقات سال آینده ادینبورگ ثبت‌نام کرده و امیدوار است در این ماراتن ۲۶مایلی هم عملکرد خوبی داشته باشد. او در این سن و سال روزانه هفت مایل می‌دود و رمز موفقیتش را خوردن زنجبیل و مصرف زیاد چای عنوان می‌کند: «فکر نکنید آدم دانشمندی هستم اما رمزم خوشحال بودن، انجام دادن کارهای خیر، سالم زندگی کردن و مثبت فکرکردن است. ضمن آنکه اصلا نباید استرس داشته باشید. اگر چیزی وجود داشته باشد که شما نتوانید آن را تغییر دهید دلیلی برای نگرانی وجود ندارد. بابت چیزهایی که دارید، حق‌شناس باشید و از مردم منفی دوری کنید. سعی کنید همیشه بخندید و البته بدوید.» او که اول آوریل سال ۱۹۱۱ به دنیا آمده، تاکید زیادی دارد که سنش جزو دروغ‌های معروف ماه آوریل محسوب نمی‌شود. فاجوا می‌گوید از زمانی که در پنجاب کشاورزی می‌کرده علاقه‌اش به دویدن بیشتر شد و این علاقه را گسترش داد. او بعد از آمدنش به انگلیس دویدنش را جدی‌تر گرفت و به کمک مربی‌اش – هارمیندر سینگ – بقیه هم‌سن و سالانش را هم تشویق کرد تا به سمت دویدن بیایند. فاجوا تا امروز پنج بار در ماراتن لندن شرکت کرده و برای دویدن به تورنتو و نیویورک هم رفته است. او با طی کردن مسیر ماراتن تورنتو در پنج ساعت و ۴۰ دقیقه صاحب رکورد در بخش مردان بالای ۹۰ سال است.

ماشین‌های تایپ در هند هنوز نفس می‌کشند

یه صدای دست میاد

ترجمه: رامین طبرسی

عکس: لس‌آنجلس تایمز

لس‌آنجلس تایمز: گرمای هوا همه را کلافه کرده اما عده‌ای چاره‌ای جز ماندن زیر آفتاب ندارند مثل آرون یاداف که بیرون دادگاه دهلی ایستاده و مشغول تمیزکاری ماشین تایپش است. چند قدم آن‌طرف ده‌ها ماشین‌نویس برای قاپیدن مشتری با هم رقابت می‌کنند تا زندگی‌شان را از این راه بگذرانند. یاداف می‌گوید: «بعضی اوقات میمون‌ها شهادت‌نامه‌ها را می‌دزدند که حسابی ما را اذیت می‌کند.» مدت‌هاست دیگر خبری از کارخانه تولید ماشین تایپ نیست اما فرهنگ تایپ‌نویسان هندی عوض نشده و آنها از تمام توان‌شان مقابل دشمنی قوی به نام کامپیوتر استفاده می‌کنند. آنها در شرایطی سراغ این کار رفته‌اند که سیستم‌شان کاملا قدیمی شده اما فعلا هیچ کاری‌اش نمی‌شود، کرد. در بین ماشین‌نویسان دو نسل، دیده می‌شوند. گروهی که سن‌شان از ۵۰ رد شده و جوانانی که دل‌شان را به این خوش کرده‌اند که روزی از بنگاه‌های کاریابی با آنها تماس بگیرند و به آنها بگویند که برایشان کاری پیدا کرده‌اند. این جوانان خیلی دوست دارند که به جای کار با ماشین تایپ با لپ‌تاپ کار کنند اما از آنجایی که پولی برای خرید کامپیوتر ندارند، دل‌شان را به ماشین‌های قدیمی و فرسوده خوش کرده‌اند. ماشینی که شاید حسنش کار کردن بدون برق در کشوری باشد که ۴۰۰میلیون نفرش از دسترسی به برق محروم هستند. راجش پالتا که موسسه کوچک تایپ دارد، می‌گوید: «نبودن برق حداقل به نفع ما تمام شده.» با اینکه در بسیاری از شهرهای هند ادارات دولتی از کامپیوتر استفاده می‌کنند اما در جاهایی مثل دهلی‌نو و کلکته هنوز ماشین‌های تایپ قدیمی در بورس قرار دارد و خیلی‌ها از طریق آن نان می‌خورند و به قول معروف صدای کلیدهای ماشین تایپ برای آنها حکم یک موسیقی زیبا را دارد.

شرکت هندی گودرج و بویس که یکی از آخرین بازمانده‌های صنعت ساخت ماشین‌های تایپ است، اولین مدل از دستگاهش را در سال ۱۹۵۵ تولید کرد و آن را به جواهرلعل نهرو، نخست‌وزیر آن زمان هند داد؛ مردی که به تولید این دستگاه‌ها به چشم نمادی از هندوستان مستقل و صنعتی نگاه می‌کرد. طی دهه‌های بعدی داشتن ماشین تایپ تبدیل به یک خواسته مهم برای هندی‌ها شده بود تا جایی که کمپانی‌های کوچکی که تایپیست داشتند به پیشرفت قابل ملاحظه‌ای رسیدند.

در دهه ۶۰ و ۷۰ آنقدر تقاضا برای خرید ماشین تایپ زیاد بود که مشتریان برای تحویل گرفتن آن حداقل شش‌ماهی معطل می‌شدند. آن زمان زنانی که دنبال کار می‌گشتند باید حتما تایپ کردن را یاد می‌گرفتند. گیتا مهران ۵۳ساله که ۲۲سالی را در دستگاه‌های دولتی سپری کرده، می‌گوید: «تا جایی که می‌توانستم آرام و آهسته کار می‌کردم و به همین دلیل دیگر نیازی نبود که صفحه‌ام را دوباره تایپ کنم.» تایپ‌نویسی در دهه ۷۰ آنقدر برای هندی‌ها مهم شده بود که در بسیاری از صحنه‌های فیلم‌های هندی آن زمان شاهد حضور این دستگاه هستیم و حتی آهنگ‌هایی با محوریت ماشین تایپ هم در فیلم‌ها خوانده شده. آبهیشک جین که در ۱۳سالگی با تایپ ۱۱۷ کلمه در یک دقیقه در سال ۱۹۹۱ نامش را در کتاب رکوردها ثبت کرد، می‌گوید: «تایپیست‌ها نقش مهم و کلیدی در زندگی هندی‌ها داشتند. برای فهم بهتر این قضیه فقط به یاد بیاورید که آنها چه تعداد گواهی تولد و قانون تایپ کرده‌اند.» هندی‌ها آنقدر در تایپ راه افتاده بودند که در سال ۱۹۸۶ فردی به نام بومبای با ۱۲۳ ساعت تایپ مداوم نامش را در کتاب رکوردهای گینس ثبت کرد. اما اوضاع به همین منوال باقی نماند و در اواسط دهه ۹۰ تایپ دیگر در این کشور طرفدار آنچنانی نداشت.

این وسط کمپانی گودرج – که در یکی از تبلیغاتش مدعی شده بود که محصولات بادوامش منشی‌های خوبی را تحویل جامعه می‌دهد – تنها به این دلیل توانست به حضورش در بازار ادامه دهد که صادرات دستگاه‌هایش به سایر کشورها را بیشتر کرد. بسیاری از تایپیست‌ها سراغ یادگیری مهارت‌های کامپیوتری رفتند و آنهایی که قبلا در کار فروش و تعمیرات ماشین تایپ بودند، سراغ فروش فکس و دستگاه فتوکپی رفتند. پالتا که در یک فروشگاه فروش و تعمیر ماشین‌های تایپ – که زمین تا سقف آن پر از دستگاه‌های تایپ است – کار می‌کند، می‌گوید: «دو سال قبل وقتی یکی از مشتریان ما گفت که آدرس فروشگاه را از گوگل پیدا کرده من با حالتی متعجب از او پرسیدم که گوگل چیست اما دیگر زمانه عوض شده و حالا من کار با کامپیوتر را یاد گرفته‌ام.» ماشین تایپ که زمانی نه‌چندان دور در هند برای خودش برو بیایی داشت، مدت‌هاست به قول معروف در هر عطاری پیدا نمی‌شود و حتی شرکت گودرج هم مدت‌هاست خط تولید خود را به ساخت یخچال اختصاص داده است؛ اتفاقی که قرار نبود رسانه‌ای شود، چرا که صاحبان محافظه‌کار کارخانه علاقه‌ای به این موضوع نداشتند اما گودرج امسال در یکی از اظهار نظرهایش به این نکته اعتراف کرد که تنها چند دستگاه ماشین تایپ در کارخانه باقی‌مانده که قرار است آنها هم به فروش برسند. در چنین شرایطی، عاشقان ماشین تایپ امیدوارند که قطعات این دستگاه به اندازه کافی در بازار موجود باشد تا آنهایی که روزی خود را از این راه به دست می‌آورند، محتاج نان شب‌شان نشوند. سال‌هاست در مورد محو شدن ماشین تایپ صحبت می‌شود اما آنها هنوز به کارشان ادامه می‌دهند. یکی از علاقه‌مندان این ماشین‌ها می‌گوید: «الان همه چیز کامپیوتری شده اما کار کردن با ماشین تایپ لذت ویژه‌ای دارد. بعد از ورود ماشین، دوچرخه به حیاتش ادامه داد و چرا نباید این اتفاق برای ماشین تایپ بیفتد؟»

سفر دریایی برای جذب توریست

دیلی‌میل: همه‌چیز کهنه و قدیمی به نظر می‌رسد اما برای مردم کره‌شمالی کهنه بودن کشتی‌شان هیچ اهمیتی ندارد. مهم این است که آنها صاحب یک کشتی تفریحی شده‌اند که در مقایسه با سایر کشتی‌های دنیا یک تکه آهن قراضه محسوب می‌شود. این کشتی تفریحی – که قبلا کشتی باربری بوده و حالا تغییر کاربری داده – هفته گذشته ۱۳۰ مسافر را از بندر راجین – که نزدیک مرز چین و روسیه قرار دارد – سوار کرد. جالب اینکه ۵۰۰ کره‌ای هم این کشتی را بدرقه کردند. بیشتر بدرقه‌کنندگان را کارمندانی تشکیل می‌دادند که لباس محلی کشورشان را پوشیده بودند و با پرچم کشورشان و گل‌های مصنوعی که دستشان بود، برای مسافران کشتی دست تکان می‌دادند. البته آتش بازی و موسیقی هم در کار بود تا مردم کره‌شمالی به بهترین نحو ممکن این اتفاق فرخنده در کشورشان را جشن بگیرند. قبل از راه افتادن کشتی یکی از مسوولان شهر «ریسون» پشت تریبون رفت و با تعریف از این اقدام شجاعانه آن را گامی در جهت جذب توریست برای منطقه‌اش دانست. منطقه ریسون از یک جهت موقعیت ویژه‌ای در بین شهرهای کره‌شمالی دارد و آن اینکه توریست‌ها از هر کجای دنیا که باشند می‌توانند بدون گرفتن ویزا به آن سفر کنند، البته این سفر باید در قالب تورهایی باشد که مورد تایید کره‌ای‌هاست. ضمن آنکه توریست‌ها حق آوردن موبایل هم ندارند و آن را باید در کشور همسایه یعنی چین بگذارند. سفر آزمایشی کشتی تفریحی کره‌ای‌ها از منطقه کوهستانی «کومگانگ» تا نزدیکی مرز کره‌شمالی بود. در طول این سفر ۲۱ ساله بسیاری از مسافران تشک را روی کف کشتی انداخته بودند که بخوابند و سهم بقیه، تخت‌های چوبی بدون تشک بود. هیچ خبری هم از سرو غذاهای آنچنانی نبود و مسافران باید شکمشان را با غذاهای ساده و معمولی پر می‌کردند. اکثر جاهای کشتی هم به عکس‌ها و حرف‌های «کیم ایل سونگ»، دیکتاتور معروف کره‌شمالی مزین شده بود. کره‌ای‌ها قول داده‌اند در آینده‌ای نه چندان دور یک کشتی مجلل‌تر که ظرفیت حمل ۹۰۰ مسافر را داشته باشد به آب بیندازند تا توریست‌های بیشتری را به طرف خودشان جذب کنند، البته بسیاری از توریست‌های دنیا ترجیح می‌دهند به جای بازدید از این کشور به سایر کشورهای دنیا بروند. در این شرایط امید کره‌ای‌ها به همسایه دوستشان چین است که مردمش علاقه زیادی به سفر دارند اما اکثر آنها تمایل دارند به اروپا یا کره‌جنوبی بروند تا اینکه بخواهند پولشان را در کره‌شمالی خرج کنند. به نظر می‌رسد کره‌ای‌ها برای آنکه بتوانند کشتی‌شان را همیشه پر از مسافر ببینند باید قیمت بلیت آن را پایین نگه دارند و برای یک سفر پنج روزه از هر نفر بیشتر از ۳۱۰ دلار نگیرند. برنامه جدید کره‌شمالی برای جذب توریست تبدیل به سوژه‌ای برای مجادله این کشور با همسایه جنوبی‌اش شده است چرا که پیش از این، آنها برنامه مشترکی برای تورهای مسافرتی داشتند اما بعد از آنکه نیروهای کره‌شمالی در سال ۲۰۰۸ یک توریست کره‌جنوبی را کشتند رابطه سئول و پیونگ‌یانگ دوباره شکرآب شد و حالا کره‌جنوبی سعی می‌کند مانع اجرا شدن برنامه‌های توریستی کره‌شمالی شود.

چراغ قرمز برای خفاش‌ها

میرر: جان خفاش‌ها آنقدر برای عده‌ای از افراد مهم که قرار است در تونل‌ها چراغی نصب شود که براساس آن دیگر اسم قطار به عنوان قاتل خفاش‌ها مطرح نشود. حامیان این برنامه امیدوارند که خفاش‌ها با دیدن چراغ در تونل متوجه نزدیک شدن قطار بشوند و از جلوی راه آن کنار بروند. اگر این طرح جواب دهد مطمئنا سرعت سفر و تعداد قطارهایی که از تونل‌ها رد خواهند شد بیشتر می‌شود. قرار است محققان این طرح را به صورت آموزشی برای چهار شب امتحان کنند. این طرح بیش از این در ولز اجرا شده بود و حالا مقامات راه‌آهن انگلیس امیدوارند که نتیجه آزمایشات مثبت باشد.

آنسوی آب

خدمت در زیردریایی برای زنان آزاد شد

■ **دیلی میل:** برای اولین‌بار در تاریخ نیروی دریایی سلطنتی، زنان هم می‌توانند در زیردریایی خدمت کنند. بعد از آنکه کارشناسان پزشکی اعلام کردند کار کردن زنان در زیردریایی خطری برای سلامتی آنها ندارد، مقامات وزارت دفاع انگلیس قانع شدند محدودیت بلند مدت حضور زنان در زیردریایی را لغو کنند. طبق تحقیقات انجام شده توسط سازمان پزشکی نیروی دریایی؛ درجه دی‌اکسیدکربن موجود در هوای بازیافت شده زیردریایی مشکلی برای زنان ایجاد نخواهد کرد هر چند زنان حامله اجازه خدمت در این قسمت از ناوگان نیروی دریایی را ندارند، چرا که ممکن است گازها و بخار موجود در زیردریایی روی تولد بچه‌شان تاثیر منفی بگذارد و مادر را عقیم کند. از سال ۱۹۰۱ که اولین زیردریایی نیروی دریایی انگلیس به نام «هلند یک» به آب انداخته شد ملوانان زن اجازه ورود به آن را نداشتند اما از سال ۲۰۰۹ که دولت انگلیس طرح ایجاد فرصت‌های جدید برای حضور زنان در ارتش را تصویب کرد، کارشناسان پزشکی نیروی دریایی مامور شدند که شرایط خدمت زنان در زیردریایی را بررسی کنند. پیش از این زنان تنها می‌توانستند روی کشتی خدمت کنند اما به دلایل مختلف جلو حضور آنها در زیردریایی گرفته می‌شد اما حالا که دیگر هیچ مشکل پزشکی برای خدمت کردن آنها وجود ندارد، وزارت دفاع هم بهانه‌ای برای استفاده از آنها ندارد و احتمالا از سال آینده سربازان زن می‌توانند در زیردریایی خدمت کنند. درحال‌حاضر سه‌هزارو ۷۰۰ ملوان زن در نیروی دریایی سلطنتی خدمت می‌کنند که

می‌توانند در آینده‌ای نزدیک دوران خدمت خود را زیر آب سپری کنند. پیش از این نیروی دریایی کانادا، استرالیا، دانمارک و نروژ محدودیت حضور زنان در زیردریایی را از بین برده بودند و سال قبل هم ارتش آمریکا این کار را انجام داد. با اینکه در طی سال‌های گذشته زنان در ارتش حضور فعالی داشتند اما انگلیسی‌ها دوست ندارند زنانشان در خط مقدم و جنگ‌های تن به تن وارد شوند، چرا که در صورت تحقق این ماجرا سربازان مرد به جای تمرکز روی ماموریتشان به فکر حفاظت از جان زنان خواهند بود و این‌گونه بیشتر در خطر کشته شدن قرار خواهند گرفت.

جدول ۱۳۱۶

افقی:
۱- تشکیلات – سلاح ورزشی – کشور گاندی ۲- تنها و یکه – نتیجه کارت قرمز – آهنگر انقلابی ۳- شاه میوه – ساز ابزار بادی مثل بوق و شیپور ۴- از ادات شباهت – جانشینی – شالوده‌ها ۵- برهنه و خالی – خباز – مهارتی در فوتبال ۶- صبور – واژگون – تعجب خانم‌ها ۷- دادگری – طفیلی – آرایش ۸- تشکر فرانسوی ها– توکل کردن – تخت شاهی ۹- گریبان – چند مورد – دریاچه‌ای در آفریقا ۱۰- پیشوند زشتی و بدی – پیکار و نبرد – وزیر ادیب و دانشمند سلطان حسین بایقرا ۱۱- نامی پسرانه – محروم – از درختان ۱۲- شطرنج باز هندی قهرمان جهان – روز قبل – یار «گیج» ۱۳- پستی و بلندی‌های نواحی کوهپایه – اثری از قائم مقام فراهانی ۱۴- عابد و زاهد – تو در تو – واحد مایعات ۱۵- سد و مانع – طرفدار– خواستن طلب خود از کسی

عمودی:
۱- وسیله تهیه چای – از فرهنگ‌های فارسی به نام مولف آن – پاندول ۲- حرف تاسف – کتابی از «جان اشتاین بک» نویسنده آمریکایی – حرف ندا ۳- طلا فروش – از ظروف آشپزخانه – شهر زیبای شمالی ۴- الگو – کبود رنگ – مرطوب ۵- توبه – سوره ۵ قرآن مجید ۶- روشندل – گلزن منچستر یونایتد – محبت و دوستی ۷- نام پیشین مشگین‌شهر – از نام‌های خدا – نوعی نمایش ۸- ناشنوا – مورد پذیرش به عنوان یک حقیقت یا واقعیت – پیشوند فقدان ۹- از لبنیات – برقرار و دایر – مرد بی زن و توشه ۱۰ – از مصالح ساختمانی – دریاچه‌ای در آسیا – سعدیا مرد... نمیرد هرگز ۱۱- زخم آبکشیده – ملاطفت و دلجویی ۱۲- جعبه مقوایی – تایلند سابق – مگر ۱۳- نوعی شعر ژاپنی – به خاطر و به جهت – آستر بالش ۱۴- دل آزار کهنه – گروه مخالف در عالم سیاست – علامت بیماری ۱۵- کام – پایتخت غنا – شکل و نقش

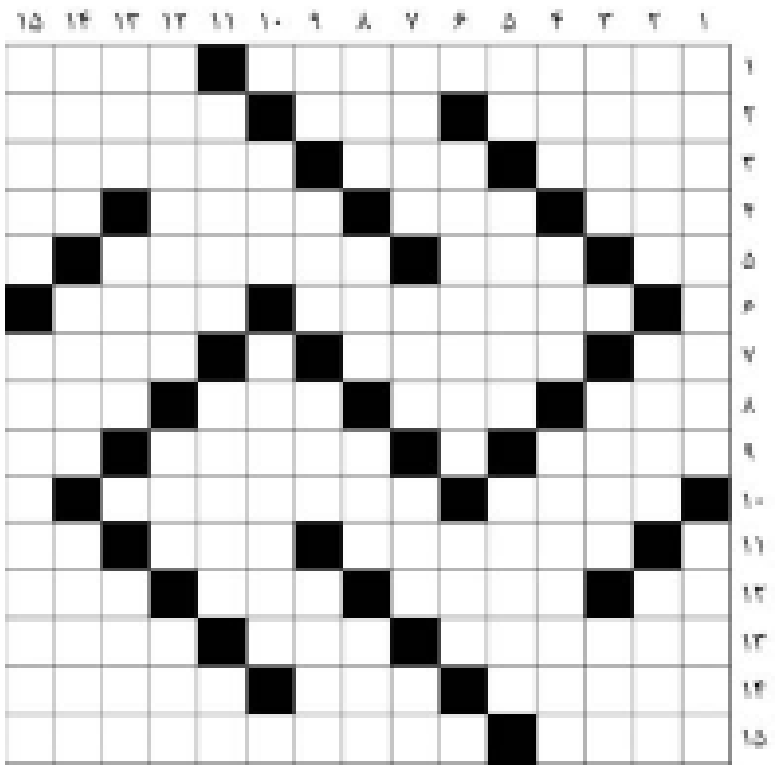

حل جدول ۱۳۱۵

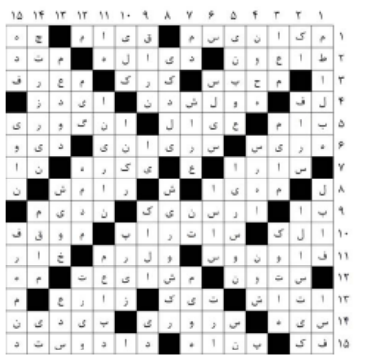

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

سودوکو ۳۱۹

	۸	۳			۴	۲	۶	
۲	۵	۴	۹	۶			۱	
			۸	۳				۴
۶		۵		۸	۹	۷		
۴	۹			۲			۵	۸
				۷	۵	۱		
	۷	۹			۶			۵
۸		۲	۳	۵	۱			۶
	۳					۴	۲	

قانون‌های حل جدول سودوکو:
۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

حل سودوکو ۳۱۸

۸	۱	۲	۴	۷	۵	۳	۶	۹
۷	۵	۶	۸	۹	۳	۴	۲	۱
۹	۳	۴	۶	۲	۱	۷	۸	۵
۲	۶	۵	۷	۳	۴	۹	۱	۸
۱	۸	۷	۹	۵	۶	۲	۳	۴
۳	۴	۹	۱	۸	۲	۵	۷	۶
۶	۲	۸	۵	۴	۷	۱	۹	۳
۴	۷	۱	۳	۶	۹	۸	۵	۲
۵	۹	۳	۲	۱	۸	۶	۴	۷